

WHEN DID THE PURIM STORY ACTUALLY TAKE PLACE?
History, Aggadah, and an Educational Challenge

(1) **עורא פרק ז**

(ד) וַיְהִי עַם הָרָץ מֶרְפִּים יְדֵי עַם יְהוּדָה וּמִבְּנָהָלִים אֲוֹתָם לְבָנוֹת:
(ה) וּסְכִירִים עַלְيָהָם יוּצְאִים לְהַפֵּר עַצְפָּתָם כִּל יְמִינֵי פָּרָשׁ מֶלֶךְ פָּרָשׁ וְעַד מֶלֶכְתָּה דְּרִינְשָׁ מֶלֶךְ פָּרָשׁ:
(ו) וּבְמֶלֶכְתָּה אַחֲשֻׁרּוֹשׁ בְּתִחְלַת מֶלֶכְתָּה כְּתָבָנו שְׂטָנָה עַל יְשָׁבֵי יְהוּדָה וּירוּשָׁלָם:
(ז) וּבְיְמִינֵי אַרְתְּחַשְׁשָׁתָא כְּתָבָב בְּשָׁלָם מִתְרָדָת טָבָאל וּשְׁאָר כְּנֹתְטִי עַל אַרְתְּחַשְׁשָׁתָא מֶלֶךְ פָּרָשׁ וּכְתָבָב
הַנְּשָׁתָנוּ כְּתָבָב אֲרָמִית וּמִתְרָגָם אֲרָמִית:

(2) **פִּירּוֹשׁ הַמִּיחָצֶת לְרַשְׁיָן עַזְרָא פרק ז**

(ו) וּבְמֶלֶכְתָּה אַחֲשֻׁרּוֹשׁ - שֶׁמֶלֶךְ אַחֲרָיו כּוֹרֶשׁ הַוְאָ אַחֲשֻׁרּוֹשׁ שְׁלָקָח אַסְטָרָה: כְּתָבָנו שְׂטָנָה - שֶׁלֹּא לְבָנוֹת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ: עַל יְשָׁבֵי יְהוּדָה וּירוּשָׁלָם - לְהַלְשִׁים וּלְקַנְּתָרָ' שֶׁלֹּא יְבָנו הַבֵּית:
(ז) וּבְיְמִינֵי אַרְתְּחַשְׁשָׁתָא - הַוְאָ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרָשׁ מִמְּנִין אֲוֹתִיּוֹת שֶׁכּוֹרֶשׁ עָלָה לִמְנִין אֲוֹתִיּוֹת דְּרוּיָשׁ וּכְן שְׁנִינוּ בְּמִסְכָּת
רְ"הָ הַוְאָ כּוֹרֶשׁ הַוְאָ דְּרוּיָשׁ הַוְאָ אַרְתְּחַשְׁשָׁתָא כּוֹרֶשׁ עַל שְׁמֵשָׁלֶךָ כִּשְׁר הַיָּה אַרְתְּחַשְׁשָׁתָא עַל שְׁמֵשָׁלֶךָ וּבְסִדְרָה
עוֹלָם מִצְאָתֵי דְּרוּיָשׁ הַוְאָ אַרְתְּחַשְׁשָׁתָא וְכָל הַמֶּלֶכְתָּה כּוֹלָה נִקְרָאת אַרְתְּחַשְׁשָׁתָא וּכְן:

(3) **ר' משה קמח (מיוחס לאבן עזרא) עַזְרָא פרק ז**

(ו) וּבְמֶלֶכְתָּה אַחֲשֻׁרּוֹשׁ - הַוְאָ הַמְכוֹנָה אַרְתְּחַשְׁשָׁתָא בְּלַשׁוֹן פָּרָשִׁי:

(4) **דְּנִיאָל פְּרָקָק יָא**

וְעַתָּה אָמַת אָגִיד לְזַהֲהָה עַזְדָּה שְׁלָשָׁה מֶלֶכִים עַמְּדִים לְפָרָשׁ וְחַרְבִּיעִי יְעַשֵּׂיר עַשְׁר גְּדוֹלָה מִכָּל וְכַחְזָקָתוֹ
בְּעַשְׁרָה צְעִיר הַכֵּל אֵת מֶלֶכְתָּה יְהוָה:

(5) **רְשָׁיִי דְּנִיאָל פְּרָקָק יָא פְּסָוק ב**

(ב) הַנָּהָה עַזְדָּה שְׁלָשָׁה מֶלֶכִים וְגוֹ' - רְזַ"ל אָמְרוּ בְּסִדְרָה עַולָּם זוֹ כּוֹרֶשׁ וּאַחֲשֻׁרּוֹשׁ וּדְרוּיָשׁ שְׁבָנוּ הַבֵּית וְמַה תְ"ל
רַבְּיִיעִי לִמְדֵי, אָבֵל בְּסְפַר יוֹסֵף בֶּן גּוּרִיאָן כְּתָבָב שְׁהָיָה לוֹ בָּן כּוֹרֶשׁ שֶׁמֶלֶךְ תְּחִתָּיו לְפָנֵי מֶלֶךְ אַחֲשֻׁרּוֹשׁ וְשָׁמוֹ
בְּמַבְּשָׁה:

(6) **אסְטָרָה רְבָה (וַילְנָא) פְּרָשָׁה א**

גּוֹרְבָּן ר' לְוִי וּרְבָּנָן, ר' לְוִי אָמַר אַחֲשֻׁרּוֹשׁ הַוְאָ אַרְתְּחַשְׁשָׁתָא, וּרְבָּנָן אָמַרְיָה אַחֲשֻׁרּוֹשׁ שֶׁכָּל מַי שְׁזַוְּכָרוּ חָוָשׁ אֶת
רָאַשׁוֹ, לְמַה קָּרָאוּ הַכְּתוּב אַרְתְּחַשְׁשָׁתָא שְׁהָיָה מְרֻתִּיחַ וְתַשְׁ, אַחֲשֻׁרּוֹשׁ, ר' צִחְקָה וּרְבָּנָן, ר' צִחְקָה אָמַר אַחֲשֻׁרּוֹשׁ שֶׁבָּאוּ
כָּל הַצְּרוּת בִּימֵי, שְׁנָא' אָבֵל גְּדוֹלָה לִיהוּדיִים, הַוְאָ אַחֲשֻׁרּוֹשׁ שֶׁבָּאוּ כָּל הַטוּבָות בִּימֵי שְׁנָא' שְׁמָחָה וְשָׁוֹן לִיהוּדים
מִשְׁתָּה וְיּוֹם טּוֹב, רְבָּנָן אָמַרְיָה אַחֲשֻׁרּוֹשׁ עַד שֶׁלֹּא נִכְנַסָּה אָסְטָרָה אֶצְלָוּ, הַוְאָ אַחֲשֻׁרּוֹשׁ, מִשְׁנְכַנְסָה אָסְטָרָה אֶצְלָוּ לֹא הָיָה
בּוּלְלָה נְדוּתָה.

WHEN DID THE PURIM STORY ACTUALLY TAKE PLACE?
History, Aggadah, and an Educational Challenge

7) בעל המאור ראש השנה ז' א עמוד א

[דף ג ע"ב] מצאתי שbosch וחלוף בנוסחאות וגם בפירושין ולפייך אני כותבת תחילת הנוסחא הברורה. מותקף לה רב יוסף חדא דא"כ קשו קראי אחדדי ועוד כתוב ושיצי ביתא דנא וגוי ותניא באותו זמן לשנה הבאה עלה עזרא מבבל וגולתו עמו שנאמר ויבא ירושלים בחדש החמישי וכו' מי דמי הכא דריויש הכא כורש הכא ארתחשסתא תנא הו כורש הוא דריויש והוא ארתחשסתא וכו' כך היא הגירסה זהה והוא הפי' כי רב יוסף ברור היה הדבר הזה אכן כמו הוא כורש הוא דריויש והוא ארתחשסתא והיינו דמתיקף לה רב יוסף דא"כ דמנין לה לבורש דהוא דריויש הוא ארתחשסתא מניין ולא מתשורי כדמותו קראי בנבואה חגי קשו הנך קראי דבספר עזרא דברי נחמייה בן חיליה שנראה לנו ממש הוא מונה מתשורי ולא מניין והוא קי"ל הוא דריויש הוא ארתחשסתא ועוד כתבי קראי אחרים דמשמעי דלא מניין מניין ושיצי ביתא דנא וכו' ותניא באותו זמן לשנה הבאה עלה עזרא מבבל וגולתו עמו שנאמר ויבא ירושלים בחדש החמישי היא שנה שביעית למלך וכתיב בתיריה כי באחד לחודש הראשון הוא יסוד המעליה מבבל ומכאן למדנו באותו זמן לשנה הבאה עלה עזרא מבבל ואי אתה יכול לומר שבאותה שנה עצמו היה משומם בבדיא כתבי קראי לאחר שעשו חנוכת הבית ולאחר שעשו פסח בשנה ששית ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן שריה וכו' וכיוון שעלה עזרא בא' בניסן בשנה השביעית למלך וקי"ל הוא דריויש הוא ארתחשסתא ע"כ באותו זמן לשנה הבאה היה כי זמן סוף אדר עם תחלת ניסן אחד הו ואם איתא דמנין מניין שנה שמיינית מיבעיתא להה וא"ת אדמותיב לדרכ' מהכא ליקשו לה ר' יוסף גופיה קראי אחדדי מ"ש דקה מותיב לד"ח יש להשיב אי לאו דאר"ח דמנין למלכי אומות העולם מתשורי קראי לר' יוסף לא קשו אחדדי לפי שיש לו מר כי לכל מלך ממלכי אומות העולם מונין שנה מיום שעמד בו עד נגד אותו יום לשנה הבאה וכן לכל שנה ושנה ויום שעמד בו דריויש דהוא ארתחשסתא היה במרחxon או באול ומיתרצץ כולחו קראי ולא קשו אחדדי ולא מידי ומ"ה מותיב לה ר"י לר"ח ואכתי לא סליק פירוקא לקובשא דרב' יוסף דכל הדין סוגיא דשותא מסתגיא על הדין אורחא דהוא כורש הוא דריויש הוא ארתחשסתא ומהדרי בגמ' לבורה ולא חורה והיינו דמתמהין עלה מי דמי כלומר Mai היא דר"ח ור"י מיטרי ראייה מקראי דדריויש וארתחשסתא ור' אבבו אמר עלה כורש מלך כשר היה וברירנא מדתנא בבריתא הוא כורש הוא דריויש הוא ארתחשסתא והדרי לפירוקא לקובשא דר"י ואמרי' מ"מ קשייא ופרק'י לך' כאן קודם שהחמייז כאן לאחר שהחמייז והי יודע שככל הדברים הללו אין אמורין אלא על המלך الآخرון של פרס שנראה מן הכתוב לפי מה שנינו בבריתא דתניא באותו זמן לשנה הבאה וכו' שהיה נקרה בשני שמות בשם דריויש ובשם ארתחשסתא ולא מצינו לו בכ"מ שנקרה כורש אלא במקום אחד בלבד שנדמה לו לר' אבבו משום שנקרה בשם כורש לפי שהיא מלך כשר שכטב ושבוי יהודאי בניין ומצלחין בנבאות חגי נבייה זכריה בר עדו ובנו וiscalilo מטעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריויש וארתחשסתא מלך פרס כיון שכטב מלך פרס ולא נאמר מלכי פרס נראה לנו מזה כי שלשה שמות היה לו וכי מלך כשר היה מוחלתו ולכך נקרא כורש ומאותה בריתא שנינו באותו זמן לשנה הבאה למדנו שני שמות למלך אחד שחם דריויש וארתחשסתא ומדברי ר' אבבו למדנו לו אף השם השלישי שהוא כורש ואין זה כורש המלך שהיתה הפקידה בתחילת מלכותו שהוא היה בין אסטר הראשון מלכי פרס שלמלך בבבל אחר דריויש המדי וזה היה המלך האחרון שהרגו אלכסנדרוס והוא היה בין אסטר דברי כורש המלך הראשון כמו שנמצא כתוב באותה מגילה דאישתכח באחמותא בבירתא די במדוי מדינית כיוון שסמק עלייה האחרון וזכה לקיימה ולעשות כדבירה סברנו לומר ששניהם החמייז לאחר שרורות זה הוא העולה בידינו לפי מדרש רבותינו ולפי דקדוקיהם אבל הפי' הנכוון לפי הפשט זה שכטוב ומטעם כורש ודריויש וארתחשסתא מלך פרס שלשה מלכים היו והרי הוא כמו שאמר מלכי המשלים וסמוך להם הם ארתחשסתא המלך הראשונים הזיכרו לעניין בנין הבית שכורש היה המתיחיל ודריויש היה המשלים וסמוך להם ארתחשסתא המלך האחרון שאף הוא בנה חומות ירושלים כמו שמספרש בדברי נחמייה ובכלו נתקימעה נבואת יעשה שעה שכתוב ובנו בני נכר חומוטיך ומלכיהם ישרתונך ואין זה ארתחשסתה הראשון שזכה לבטל מלאכת בית המקדש לפיקד סמכן הכתוב לשלהם מלכים הללו והזיכרן בזאת זה להזכיר שבחן וזכותן.